

București, 18 februarie, 2014

Către: Victor Ponta
Prim-ministru
Guvernul României

Valeriu Zgonea
Președinte
Camera Deputaților

Dan Manolescu
Secretar de Stat
Ministerul Finanțelor Publice

Ref: Dezbaterile din cadrul Comisiilor de specialitate din Camera Deputaților privind PLx. nr. 16/2014 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.102/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Stimate domnule Prim-ministru,

Stimate domnule Președinte,

Stimate domnule Secretar de Stat,

În numele Coaliției pentru Dezvoltarea României, o platformă de consultare ce înglobează cele mai importante asociații de afaceri din România, alături de un număr reprezentativ de ambasade, dorim să ne exprimăm îngrijorarea privind introducerea taxei pe construcții speciale.

Astfel, considerăm că noul impozit pe construcții prevăzut de OUG nr. 102/2013 crează distorsiuni în mecanismele pieței, dificultăți în planificarea afacerilor, cu consecințe deosebit de grave pentru mediul de afaceri românesc din perspectiva atractivității investitoriale și competitivității economice a României.

Subliniem în acest sens următoarele aspecte:

- impozitul în forma stabilită prin OUG 102/2013 are drept efect stabilirea unor obligații de plată suplimentare față de obligațiile de plată aflate în sarcina mediului de afaceri românesc, situate la un nivel foarte mare ca urmare a cotei ridicate, precum și a bazei de impunere asupra căreia cota se aplică, baza de impunere care nu este corelată cu realitățile economice specifice industriilor afectate;

- se creează premisele reducerii investițiilor în sectoare economice strategice, care sunt afectate de această sarcină fiscală suplimentară, fapt ce va avea drept consecință stoparea dezvoltării economice, în condițiile în care ne-am dori tocmai o dezvoltare economică continuă și sustenabilă;
- va genera distorsiuni concurențiale la nivelul unor ramuri industriale între agenții economici care operează în acele segmente/ramuri;
- la elaborarea OUG 102/2013 nu s-a avut în vedere faptul că, în anumite ramuri ale industriei, ce intră sub incidența acestui impozit, au fost adoptate acte normative specifice prin care au fost stabilite taxe specifice cu privire la aceeași infrastructură, ducând astfel la o impozitare excesivă. În același timp, o serie de autorități locale au stabilit taxe speciale pe anumite categorii de active eligibile impozitului pe construcții, legislația nereglementând cazurile de dublă impunere (prin cota de 1,5% și prin taxa speciala stabilită de autoritățile locale);
- dimensiunea efortului financiar pe care companiile urmează să îl suporte nu este justificată de către autorități din perspectiva necesității și a rațiunii economice, nu are la bază niciun studiu de impact realizat asupra mediului de afaceri, nu este proporțională cu necesitatea bugetară care a stat la baza introducerii acestui impozit;
- noul impozit este calculat asupra unor investiții deja făcute în perioade anterioare, în care acest cost nu a putut fi identificat și luat în considerare în procesul decizional iar condițiile de piață au fost diferite. Prin urmare, în cazul în care noile condiții de piață permit, recuperarea acestui cost nu se va putea face decât pe seama creșterii prețurilor și tarifelor utilizate de agenții economici, fapt ce va avea un efect negativ atât asupra consumului populației cât și asupra inflației.
- acolo unde noile condiții de piață nu permit creșteri de preturi și/sau tarife, este probabil ca acest impozit să ducă la renunțarea la anumite investiții sau chiar la închiderea unor companii, fapt ce va avea consecințe grave asupra nivelului somajului și a vieții economice în general în România.
- au fost ignorate direcții strategice de dezvoltare ale anumitor industrii aflate deja în discuții publice la nivelul organismelor de reglementare specifice ale Uniunii Europene;
- la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene nu există o practică sau o tendință de a introduce o taxă asupra activelor productive, similară ca baza de impunere sau magnitudine a impunerii (i.e. procent ridicat) cu cea stabilită prin OUG nr. 102/2013;
- nu au existat consultări reale cu mediul de afaceri asupra acestei inițiative legislative, atât pentru a putea asigura o impozitare justă, corelată cu specificul industriilor afectate, proporțională cu scopul urmărit, cât și pentru a asigura mult dorita transparență și predictibilitate a cadrului legislativ fiscal;
- pot exista cazuri în care costurile excesive cu acest nou impozit nu vor putea fi absorbite de marjele de profit ale agenților economici afectați, iar supraviețuirea acestora va depinde de posibilitatea de a transfera aceste costuri asupra consumatorilor finali prin creșterea tarifelor, în special cele de servicii de

utilități, dar nu numai. Efectul final va fi o creștere a prețurilor către consumatorii finali cu efect ulterior asupra creșterii inflației;

- pot exista cazuri în care anul financiar este diferit de anul calendaristic și astfel dacă baza de impozitare se determină în funcție de soldurile de înregistrate la data de 31 decembrie, reevaluările/evaluările nu pot fi luate în calcul pentru stabilirea bazei de impozitare.

1. Obligații suplimentare foarte mari ca urmare a cotei ridicate și a bazei de impunere necorelate cu realitățile economice specifice industriilor afectate

Considerăm că baza de impozitare stabilită are un potențial distructiv major asupra valorii economice adăugate, având în vedere că activele care generează această baza de impunere sunt îndeosebi active productive.

(i) Soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor / valoarea brută

Activele din categoria construcții au cele mai mari durate normale de funcționare din întreg catalogul de clasificare a mijloacelor fixe, majoritatea activelor situându-se în intervalul 10-60 de ani (foarte puține tipuri de active au o durată de funcționare sub 10 ani).

În condițiile în care cota de 1,5% pe an se aplică la valoarea brută a activelor, rezultă că o societate este obligată să plătească la bugetul statului între 15% și 90% din valoarea activului achiziționat pentru scopuri productive. **Din această perspectivă impozitul se dovedește nu numai excesiv, dar reprezintă și o dovadă de neînțelegere de către inițiatorii actului normativ a impactului pe care această măsură urmează să îl aibă asupra funcționării economiei reale, cu efecte dezastruoase pe termen mediu și lung.**

La stabilirea bazei de impozitare nu s-a avut în vedere uzura normală și morală a activelor, stabilindu-se, în mod eronat, ca fiind o valoare justă de impozitare valoarea contabilă brută a activelor. Din această perspectivă o abordare mult mai logică din punct de vedere economic este corelarea bazei de impunere cu valoarea reală a activelor supuse impozitării, și anume valoarea rămasă neamortizată potrivit reglementărilor fiscale. De asemenea, nu se face nicio distincție în privința bazei de impunere, între activele în funcțiune, activele în inactivitate temporară, activele în conservare, active aprobate la casare în curs de dezmembrare/valorificare.

Mai mult decât atât, în varianta actuală a actului normativ, împotriva oricărei logici economice și de business, impozitul se datorează chiar și atunci când activul nu mai este în evidență contabilă a agentului economic (în cazul în care activul este înstrăinat în anul curent, impozitul asupra lui se datorează totuși în acest an din moment ce baza de calcul a impozitului este reprezentată de soldul debitor al contului contabil corespunzător construcțiilor la data de 31 decembrie a anului precedent).

Atragem atenția că pentru majoritatea activelor din această categorie procesul de casare este laborios și de durată; din momentul aprobării casării până la casarea efectivă înregistrată în contabilitatea agentului economic pot trece luni sau chiar mai mult de un an. În marea majoritate a cazurilor este vorba de procese specifice de durată în care nu sunt de neglijat și aspecte care țin de securitatea procesului de dezmembrare și aspecte de protecția mediului. Menționăm că tocmai specificul acestor active care se detașează din elemente de infrastructură

complexe este cel care determină o perioadă semnificativă până la valorificarea activelor care nu mai sunt utilizabile (i.e. o construcție complexă se vinde sau se dezmembrează într-un interval de timp mult mai lung decât un echipament).

Pe toata durata acestor procese, activele nu mai sunt funcționale, dar impozitul se va datora deși activul nu va mai fi capabil să genereze valoare economică.

De asemenea, în mare măsură, activele aflate în curs de casare vor fi înlocuite cu elemente de infrastructură noi. Atât activele în curs de casare, cât și activele noi care le înlocuiesc vor genera în continuare obligații de plată privind impozitul pe construcții, dublând astfel costul pentru agenții economici care procedează în acest fel.

(ii) Baza de impunere stabilită în funcție de valoarea fiscală netă

Înțelegem că sunt discuții în rândul autorităților fiscale de a așeza impozitul pe construcții la valoarea fiscală netă. Acest proces necesită o definiție a conceptului "valoare fiscală netă".

Propunem folosirea valorii fiscale ramase de amortizat – i.e. valoare fiscală netă - ca baza de impozitare pentru calculul impozitului pe construcții, concomitent cu exceptarea de la impozitare a mijloacelor fixe în stare de inactivitate, conservare sau aprobate la casare la data de 31 decembrie a anului anterior.

Astfel, considerăm că ajustarea valorii fiscale trebuie să țină cont de situațiile menționate mai sus în care capacitatea unui activ de a crea venituri pentru proprietar/utilizator este diminuată sau eliminată. De exemplu, prin ajustarea valorii fiscale a construcțiilor cu valoarea amortizărilor/ provizioanelor, baza impozabilă a acestui impozit nu va fi influențată de modalitatea aleasă de contribuabili de reflectare în contabilitate a acțiunilor de reevaluare realizate, asigurând în acest fel o echitate a impunerii fiscale.

(iii) Categoria de construcții

În măsura în care se dorește ca acest impozit să se aplice pe active de natură imobilă realizate în urma unui proces de construcție, atragem atenția că grupa 1 "construcții" definită de HG 2139/2004 include elemente care din considerente de prezentare contabilă - financiară au fost asimilate construcțiilor. În plus, există o serie de active fixe care au natura sau funcționalitate de echipament, dar, data fiind evoluția tehnologică mai rapidă decât procesul de actualizare a Catalogului mijloacelor fixe, au rămas evidențiate în categoria construcțiilor.

Enumerăm mai jos câteva exemple de active care fie nu au natura imobilă, fie nu au rezultat în urma unui proces de construcție sau nu au în spate o rațiune economică pentru a fi considerate ca fiind subiect de impozit pe construcții:

- Luciu de apă, iazuri,
- Lucrări de construcții de decopertă pentru exploatarea miniere,
- Cabluri electrice sau de comunicații electronice, rețele de fibră optică, instalații electrice, tablouri electrice,

- platforme marine de foraj și extracție, imobilizari construite in zona offshore, inclusiv apele teritoriale, zona contigua si zona economica exclusiva,
- imobilizari corporale construite sau achizitionate in baza acordurilor petroliere de concesiune (explorare și exploatare),
- statii de reglare-masurare, protectii catodice ale conductelor de otel, bransamente pentru utilitati si electrice, camine de vizitare, canalizari, cofrete, instalatii contorizari blocuri, regulatoare, racorduri (pentru industria distributiei de gaze naturale).

(iv) Existența unei duble impozitări cu impozit pe construcții și impozit pe teren

Terenul de sub construcțiile speciale care cad sub incidența impozitului pe construcții face subiectul impozitului pe teren conform Titlului IX din Codul Fiscal și acest lucru generează o dublă impozitare. În cazul impozitului pe clădiri această situație a fost rezolvată prin excluderea terenului respectiv de la aplicarea impozitului pe teren. O soluție similară ar trebui aplicată și în cazul terenurilor aferente construcțiilor speciale.

(v) Aspecte privind lucrarile de infrastructura care urmeaza sa fie trecute in proprietatea statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale

Articolul 296³⁵ (1) din forma curenta a Codului Fiscal reflecta la litera b) exceptarea de la plata taxei pentru lucrarile de "reconstruire, modernizare, consolidare sau extindere" pentru constructii care urmeaza sa fie trecute in proprietatea statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale. Sunt inasa subiect de impozitare lucrarile de constructie noi de acest tip, existand astfel un potential de a se genera dezechilibre intre companiile implicate in lucrari de anvergura de tipul extinderii rețelei de infrastructura a Romaniei prin constructia de unitati complet noi, care sunt subiectul unor contracte complexe (de exemplu cele din domeniul constructiei de autostrazi, sau cele din domeniul rețelelor de utilitati).

2. Risc de reducere a investițiilor în sectoare strategice și distorsiuni concurențiale

O astfel de impozitare frânează procesul investițional, dar și dezvoltarea business-urilor existente, în anumite situații creându-se premisele apariției unor distorsiuni concurențiale la nivel de industrii, creând un dezavantaj concurențial și pentru companii românești față de cele din afara țării.

Astfel, segmentele industriale care necesită investiții masive de infrastructură cu perioade îndelungate de recuperare a investiției ar putea fi afectate de reticența investitorilor de a aloca noi resurse financiare în proiecte ale caror costuri sunt crescute semnificativ (cu 1,5% pe an), costuri care afectează rentabilitatea investiției. Noua taxă afectează exact acele industrii pentru care deciziile de investiții vizează active care vor susține activități productive pe perioade lungi de timp (10-60 ani). Acestea, prin valoarea investițiilor și orizontul lung de timp al activităților care vor fi generate de aceste active, reprezintă decizii strategice care pot revitaliza sau distruge sectoare productive vitale pentru o dezvoltare economică sustenabilă.

La nivelul unei industrii, sunt atât agenți economici care au infrastructură recent creată, cu uzura normală/morală redusă, cât și agenți economici care au continuat să utilizeze infrastructura dezvoltată cu zeci de ani în urmă și care în prezent sunt în proces de reînnoire a acestei infrastructuri cu uzură normală / morală semnificativă pentru a asigura continuitatea activității în condiții de competitivitate pe termen lung.

Numeroase companii cu active importante ca volum și valori, cu uzură normală semnificativă vor fi în situația de a-și limita sau amâna proiectele investiționale cu riscul afectării sustenabilității afacerii pe termen mediu și lung. Din aceasta perspectivă, noua taxă va exercita o presiune suplimentară pe cei din urma deoarece:

- în primul rând, bugetele de investiții în infrastructura nouă nu aveau cum să previzioneze o astfel de taxă instituită într-un orizont de timp de 2 săptămâni, fără consultare cu mediul de afaceri;
- pe perioada de inactivitate a elementelor de infrastructură care se înlocuiesc cu elemente noi, până la casarea acestora se vor genera în continuare obligații de plată privind impozitul pe construcții, dublând într-o anumită măsură costul pentru acești agenți economici.

(i) Aspecte privind segmentul comunicațiilor electronice

Există o diferență considerabilă între operatorii care dispun de o infrastructură proprie semnificativă și operatorii care folosesc infrastructura terților. Acești din urmă operatori vor fi afectați de noua taxă în mai mică măsură, și doar dacă operatorii principali vor transfera parțial o parte a costului noii taxe în chirii. Sunt create, astfel, premisele pentru distorsionarea concurenței în industria respectivă. Practic, prin stabilirea acestui impozit, sunt "sanționați" operatorii care au decis să investească în dezvoltarea de infrastructură, având astfel o bază foarte mare pentru impozitare.

De altfel, trebuie avut în vedere ca în zonele cu densitate redusă a populației precum și în zonele în care cererea pentru servicii de comunicații este extrem de scăzută, costurile aferente taxei pe construcții în sectorul telecom ar putea depăși chiar veniturile realizate. În acest context, dorim să subliniem că investițiile în acest gen de zone sunt deja extrem de puțin sustenabile în condițiile în care autoritățile locale au impus și un număr ridicat de taxe locale.

Considerăm că - în momentul actual, cel puțin - elementele de infrastructură din majoritatea zonelor rurale nu pot fi privite ca simple mijloace de producție care trebuie impozitate întrucât, în fapt, după cum recente proiecte de investiții dezvoltate de autoritățile centrale o reflectă, investițiile în zonele respective au o puternică componentă socială din perspectiva reducerii decalajului înregistrat între zonele rurale și cele urbane.

Similar cazului investițiilor în zonele rurale, și investițiile îndreptate spre modernizarea rețelelor vor fi afectate. În condițiile în care la nivelul UE au fost stabilite obiective extrem de ambițioase în ceea ce privește extinderea gradului de acces la servicii de comunicații cu parametri foarte ridicați de calitate, decalajul deja semnificativ înregistrat în prezent se va accentua.

(ii) Aspecte privind segmentul producției de titei și gaze

În conformitate cu prevederile cadrului legal în vigoare în domeniul petrolier (Legea petrolului nr. 238/2004), la încetarea concesiunii petroliere, bunurile concesionate se restituie în proprietatea statului, și de asemenea bunurile rezultate din activitățile petroliere (care nu sunt abandonate la încetarea operațiunilor) trec în proprietatea statului. În acest context, consideram necesar a fi clarificat textul ordonantei în sensul exceptării obiectivelor menționate mai sus.

(iii) Aspecte privind segmentul energetic și al utilitatilor

Consideram ca trebuie avute în vedere câteva aspecte specifice unor industrii cu caracter strategic. Orice impunere suplimentară, necorelată cu mecanismele de tarifare, în astfel de industrii poate genera un efect negativ de tip cascada, a cărui cuantificare este greu de prezis. În acest domeniu există deja o serie de reglementări specifice care afectează patrimoniul agenților economici implicați în sistem, precum și modul cum acesta este reflectat în înregistrările contabile/situații financiare.

De exemplu, fără a aduce un avantaj de natură economică operatorilor de rețea, preluarea rețelelor finanțate din contribuția financiară a utilizatorilor în patrimoniul operatorilor de utilități survine unei obligații legale, care atrage ulterior și preluarea obligației de întreținere și modernizare a rețelei respective fără ca aceste costuri să fie recunoscute de reglementator.

(iv) Aspecte privind finanțările din industria energetică

Datorită valorii semnificative a investițiilor din industria energetică, putem spune că taxa pe construcții speciale afectează în mare măsură fluxul de numerar al companiilor active în domeniul energetic.

În absența unor clarificări/exceptări asupra/ale anumitor active supuse noii impozitari, specifice companiilor din domeniul energetic (de exemplu, turbine eoliene, turbine hidroelectrice, rețele pentru transportul și distribuția energiei electrice, produselor petroliere, și a gazelor în proprietatea distribuitorilor de astfel de servicii, etc.) și actualizării Catalogului de Mijloace Fixe care să reflecte ultimele tehnologii (de exemplu, panouri solare, turbine hidroelectrice, etc.), noua taxă coroborată cu alte măsuri de reducere a schemelor de sprijin pentru energia regenerabilă are ca efect imposibilitatea de a susține serviciul datoriei de către unele companii care au contractat finanțări de proiect,

Mai mult, având în vedere presiunea taxei pe fluxul de numerar cât și neclaritățile aferente bazei de impozitare a activelor speciale, instituțiile financiare întâmpină dificultăți semnificative în susținerea și realizarea proiectelor noi în sectorul energetic.

(v) Aspecte privind sectorul de agricultură

Sectorul de agricultură care reprezintă unul dintre motoarele de creștere ale economiei trebuie susținut în vederea dezvoltării viitoare și astfel, dorim eliminarea de sub incidența acestui impozit a unor construcții speciale cum ar fi: silozuri, sere, solarii, canale de irigații, amenajări piscicole, platforme betonate, drumuri de exploatare, etc.

În plus, faptul că acest impozit se aplică doar persoanelor juridice poate crea distorsiuni concurențiale între acestea și persoanele fizice care desfășoară același tip de activitate.

3. Acte normative specifice unor segmente industriale care reglementează deja taxe specifice aplicabile infrastructurii

(i) Aspecte privind segmentul comunicațiilor electronice

Legea nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice, stabilește condițiile în care se realizează accesul pe proprietatea publică sau privată în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii ori mutării rețelelor de comunicații electronice sau a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora și modalitatea de stabilire a tarifelor/taxelor de acces datorate de operatorii de comunicații electronice autoritatilor publice.

Ordonanța 102/2013 vine în contradicție cu actul normativ menționat anterior și care reprezintă reglementarea specială în materia tarifării folosinței domeniului public și privat al statului. Prin calificarea ca "impozit pe construcții" se poate ajunge la eludarea prevederilor Legii 154 care interzic stabilirea de alte "impozite, taxe, tarife sau alte sume suplimentare față de sumele ce rezultă din contractele încheiate "în baza Legii 154 având în vedere tocmai faptul că statul este beneficiar, atât în cazul utilizării domeniului public/privat al statului pentru accesul rețelelor de comunicații, cât și în cazul impozitului nou introdus.

Prin Legea 154/2012 care transpune principiile directivei europene în materie, s-a urmărit încurajarea operatorilor în realizarea de investiții în rețele care să permită dezvoltarea serviciilor de comunicații electronice în linie cu Agenda Digitală Europeană. În acest sens, a apărut interdicția de suprataxare a rețelelor de comunicații electronice, astfel încât să se permită alocarea unor sume mai mari investițiilor în infrastructura de comunicații electronice. Prin prevederile acestei Ordonanțe de urgență, efectul pe termen scurt, mediu și lung va fi redirectionarea sumelor avute în vedere pentru investiții începând cu anul 2014 spre plata unui astfel de impozit.

4. Directii strategice de dezvoltare ale anumitor industrii aflate deja în discuții publice la nivelul organismelor de reglementare specifice ale Uniunii Europene

(i) Aspecte privind industria comunicațiilor electronice

Dezvoltarea sectorului de comunicații electronice este una dintre prioritățile strategice ale Uniunii Europene fiind una dintre cele 7 inițiative-pilot din cadrul Strategiei Europa 2020. În acest context, în vederea atingerii obiectivelor „Agendei digitale pentru Europa”, au fost adoptate sau sunt în curs de adoptare la nivel European o serie de măsuri menite să asigure "stimulentele necesare încurajării investițiilor private" și reducerea costurilor de dezvoltare a infrastructurilor de bandă largă (de ex. Propunerea de Regulament pentru reducerea costurilor de instalare a infrastructurii de bandă largă aflată în dezbateri la nivelul Parlamentului European).

În totală contradicție cu aceste inițiative implementate la nivelul Uniunii Europene, adoptarea prevederilor OUG nr. 102/2013 privind instituirea impozitului pe construcțiile speciale aferente rețelelor de telecomunicații, are ca efect atât creșterea semnificativă atât a costurilor asociate investițiilor în infrastructuri de generație viitoare, cât și reducerea fondurilor de investiții disponibile operatorilor pentru a construi aceste rețele (având în vedere atât prin impactul direct al taxei cât și cel indirect prin creșterea costurilor de închiriere a infrastructurilor existente). Aceste efecte vor conduce la menținerea decalajului digital dintre România și statele dezvoltate ale Uniunii Europene, a decalajului între zonele urbane și cele rurale dar și la imposibilitatea realizării obiectivelor stabilite prin Agenda Digitală 2020, cu repercursiuni grave asupra perspectivelor de dezvoltare economică pe termen mediu și lung.

(ii) Aspecte privind industria energetică

Pentru a sublinia impactul negativ al acestei taxe asupra industriei de explorare și exploatare a resurselor naturale, dorim să facem referire la concluziile Consiliului Energiei de pe lângă Consiliul European din data de 19 februarie 2009. Aceste concluzii prevăd următoarele aspecte: "Pentru a reduce dependența de sursele externe de energie, Uniunea Europeană trebuie să maximizeze utilizarea resurselor proprii de energie, incluzând energia regenerabilă, combustibilii fosili și, în țările care optează pentru aceasta, energia nucleară, și să creeze un climat în care Statele Membre, conform deciziilor de politică energetică, să faciliteze investițiile în aceste resurse." De asemenea, Consiliul European a afirmat în 19/20 martie 2009 faptul că securitatea energetică a Uniunii Europene poate să fie consolidată, printre altele, prin utilizarea optimă a surselor de energie proprii. În acest context, Directiva 2004/67/EC din 26 aprilie 2004 privind măsurile de asigurare a securității furnizării de gaze naturale include în mod explicit producția internă de gaze printre instrumentele menționate pentru a consolida siguranța furnizării de gaze naturale.

În acest context, suntem de părere că introducerea noii taxe pe construcții contravine dezideratelor și recomandărilor mai sus menționate, ducând la reducerea apetitului investitional în dezvoltarea acestui sector.

5. Practica statelor membre ale Uniunii Europene

Din investigațiile efectuate de mediul de afaceri rezultă că în cele mai multe țări din Uniunea Europeană nu există la acest moment un impozit aplicat la valoarea contabilă brută a tuturor activelor productive de acest gen prin care să se stabilească în sarcina agenților economici o astfel de sarcină fiscală suplimentară. Situațiile întâlnite se referă în general la taxe de acces pe domeniul public a anumitor tipuri de infrastructuri (taxe calculate la baze impozabile incomparabil mai mici decât cea prevăzută de Ordonanța 102/2013. În România, sediul materiei pentru segmentul comunicațiilor electronice este așa după cum menționăm mai sus Legea 154/2012) sau taxe pe proprietate cu un scop punctual și cu o valoare mult mai mică

Activele offshore nu sunt supuse unor taxe similare în niciuna din jurisdicțiile europene importante în sectorul upstream (de ex. Marea Britanie, Norvegia, Germania și Olanda). Alte jurisdicții cu o industrie upstream importantă și dezvoltată (de ex. Federația Rusă și Statele Unite ale Americii) nu aplică asemenea taxe industriei offshore nici la nivel federal. De asemenea, nici statele vecine ale României nu aplică o asemenea taxă activelor offshore. În plus, în țările unde există impozite pe proprietate pentru onshore, acestea nu sunt în general aplicabile sondelor de extracție de titei și gaze sau costurile de foraj ale sondelor nu sunt cuprinse în baza de impozitare.

În țări precum Austria, Croația, Germania, Ungaria și Marea Britanie nu există un astfel de impozit aplicabil asupra unor active cum ar fi cele din domeniul industriei regenerabilelor. Acest domeniu de activitate ar putea reprezenta unul dintre cele mai afectate sectoare, având în vedere investițiile masive din ultima perioadă.

6. Nerespectarea principiilor fiscalității și a transparenței legislative

Mediul de afaceri constată că nu au fost îndeplinite în mod corespunzător cerințele Legii 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

Actul normativ menționat stabilește principiile care stau la baza sa, și anume:

“ a) informarea în prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și asupra proiectelor de acte normative;

b) consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative;

c) participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative”.

Având în vedere impactul asupra mediului de afaceri, considerăm că procesul de adoptare a actului normativ nu numai că nu s-a fundamentat pe o analiză reală de impact, dar nici nu a permis agenților economici accesul la o informare reală asupra procesului decizional. Nu a permis astfel mediului de afaceri să furnizeze autorităților informații vitale pentru o analiză de impact și nici timp de analiză și reacție pentru ajustarea planurilor de afaceri de o manieră care să permită agenților să găsească soluții care să ducă la integrarea noii taxe în planurile lor de afaceri.

Proiectul actului normativ a fost pus la dispoziția mediului de afaceri cu aproximativ 2 săptămâni înainte de publicarea acestuia, iar consultările au fost formale, fără respectarea cerințelor Legii 52/2003 cu privire la informarea, ascultarea și documentarea acestui proces (a se vedea prevederile art 7 (10) din L 52/2003).

Reamintim, de asemenea, că potrivit prevederilor Codului Fiscal și jurisprudenței europene măsurile fiscale trebuie să asigure:

- eficiența economică a unei taxe/unui impozit, fapt ce presupune că un impozit sau o taxă nu pot fi introduse atunci când alte măsuri similare pot avea același efect fiscal, dar sunt capabile să creeze creștere economică și nu doar venituri suplimentare la bugetul de stat
- certitudinea impunerii, prin elaborarea de norme juridice clare, care să nu conducă la interpretări arbitrare și să poată determina influența deciziilor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale;
- asigurarea stabilității pe termen lung a prevederilor fiscale, astfel încât aceste prevederi să nu conducă la efecte retroactive defavorabile pentru persoane fizice și juridice, în raport cu impozitarea în vigoare la data adoptării de către acestea a unor decizii investiționale majore;

- respectarea principiilor neutralității fiscale, securității juridice și proporționalității măsurilor fiscale adoptate;
- faptul ca modificările Codului Fiscal se completează prin lege, promovată de regula cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia, iar modificările /completările intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.

7. Recomandări

Sușținem suspendarea aplicării prevederilor Ordonanței 102/2013 în forma actuală și înlocuirea prezentei Ordonanțe cu un nou act normativ care să reflecte o analiză completă a impactului asupra mediului de afaceri și o consultare reală, efectivă cu reprezentanți agenților economici afectați.

Aspectele cele mai importante care trebuie avute în vedere pentru o astfel de analiză sunt:

(i) Baza de impunere

În măsura în care acest nou impozit se dorește a fi un impozit pe proprietate, considerăm rezonabil și economic just ca baza impozabilă să fie proporțională cu valoarea reală a proprietății, valoare care ține cont de uzura normală, morală și corelată cu starea de activitate/inactivitate a activelor. O valoare de impozitare care ar putea fi susținută din această perspectivă este valoarea rămasă neamortizată a activelor aflate în funcțiune, determinată potrivit reglementărilor fiscale. Activele în stare de inactivitate, conservare sau aprobate la casare nu pot fi considerate în mod rezonabil ca fiind subiect de impozitare.

Valoarea fiscală are avantajul de a asigura consistența și o reglementare unitară indiferent de industrie.

Recomandăm introducerea valorii fiscale nete ca baza de impozitare.

(ii) Cota de impunere

Cota de impunere trebuie corelată cu durata de viață a activelor și capacitatea lor de a produce valoare economică. Trebuie analizat impactul impozitului pe construcții asupra marjei de profit a contribuabililor prin prisma capacității acestora de a-și putea continua activitatea.

Recomandăm reducerea cotei impozitului pe construcții.

(iii) Analiza activelor care fac obiectul impozitării

Trebuie analizate categoriile de active care pot fi din punct de vedere economic supuse impozitării, în sensul eliminării de la impozitare a categoriilor de active care fie nu au o natură reală de construcții, fie nu se justifică economic, așa cum am menționat la punctul 1) (iii) mai sus.

Recomandăm o analiză a industriilor, mai ales a acelor care reprezintă priorități pentru economia românească, acele sectoare care ne așteptăm să contribuie și în anii următori la creșterea economică (de exemplu, agricultura, industria explorării și exploatarea resurselor naturale din largul Mării Negre și respectiv onshore).

Recomandam cel puțin reșezarea impozitului pe construcții.

(iv) Asigurarea clarității privind platitorul de impozit în cazul amenajărilor în spații închiriate

În cazul activelor de natura clădirilor, trebuie corelate prevederile Codului Fiscal privind taxarea amenajărilor la spațiile închiriate (Titlul 9, Taxe locale) cu cele ale titlului 9³ (Impozitul pe construcții) și cu aspectele practice care se întâlnesc în legătură cu această speță.

(v) Analiza activelor scutite de impozitul pe clădiri potrivit Codului Fiscal

În cazul activelor de natura clădirilor scutite de impozit pe clădiri potrivit Codului Fiscal, art. 250, alin. 1 (e.g., clădirile care, potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, clădirile din parcurile industriale, științifice și tehnologice, etc.), trebuie corelate prevederile Codului Fiscal (Titlul 9, Taxe locale) cu cele ale titlului 9³ (Impozitul pe construcții), având în vedere că scutițiile de impozitare a clădirilor acordate până la 31 decembrie 2013 sunt în practică anulate de noul impozit.

Recomandăm scutirea acestor tipuri de active de la impozitul pe construcții.

(vi) Includerea în excepții a lucrărilor de construcție noi care urmează să fie trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale

Alături de lucrările de reconstruire, modernizare, consolidare sau extindere pentru construcții care urmează să fie trecute în proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, ar trebui incluse în excepții și lucrările de construcție noi de acest tip, pentru a evita dezechilibre.

În speranța unui răspuns pozitiv din partea dumneavoastră, vă asigurăm, de întreaga noastră considerație.

Cu deosebită considerație,

Steven van Groningen
Președinte
Coaliția pentru Dezvoltarea României

Daniel Anghel
Coordonator
Grup de lucru pe probleme de legislație fiscală

*

* *

- **Despre Coaliția pentru Dezvoltarea României**

Coaliția este o inițiativă privată, apolitică, construită ca un acord de colaborare prin participarea colectivă a membrilor săi. Coaliția nu este o entitate înregistrată juridic. Membrii Coaliției contribuie voluntar cu resursele și expertiza necesară formulării unor opinii comune cu privire la politici publice cu impact asupra mediului de afaceri.

- **Scopul Coaliției**

Scopul Coaliției este de a oferi o bază coerentă pentru consultare cu Guvernul și alte instituții publice pe teme care au impact asupra climatului economic și de afaceri din România.

- **Coordonarea Coaliției**

Coordonarea Coaliției este asigurată de un Consiliu Director format din Președinții și Vice-Președinții AmCham Romania, AOAR, FIC și RBL, prezidat prin rotație, cu un mandat de șase luni, de un membru al conducerii uneia dintre organizațiile reprezentate în Consiliul Director. Domnul Steven van Groningen, Vice-Președintele FIC este în prezent Secretarul General al Coaliției.

În intervalul ianuarie-iulie 2014, componența Consiliului Director include:

Philippe Beke, Ambasadorul Regatului Belgiei, Ambasada Belgiei
Mihai Bogza, Președinte, FIC
Valeriu Nistor, Președinte, AmCham
Mihai Marcu, Președinte, RBL
Florin Pogonaru, Președinte, AOAR
Steven van Groningen, Vice-președinte, FIC
Radu Florescu, Vice-președinte, AmCham
Dragoș Roșca, Vice-președinte, RBL

- **Membrii Coaliției pentru Dezvoltarea României**

Asociații de afaceri

Camera de Comerț Americană în România
Asociația Oamenilor de Afaceri din România
Asociația de Afaceri Româno-Belgiană
Camera de Comerț Româno-Britanică
Camera Bilaterală de Comerț și Industrie România - Cipru
Camera Mixtă de Comerț și Industrie Cehă - Română
Asociația de Afaceri Daneză-Română
Camera de Comerț și Industrie România - Finlanda
Consiliul Investitorilor Străini
Camera Franceză de Comerț, Industrie și Agricultură în România
Camera de Comerț și Industrie Germană-Română
Camera de Comerț și Industrie Eleno-Română
Asociația Oamenilor de Afaceri din Ungaria în România
Camera de Comerț Italiană pentru România
Camera de Comerț Româno-Olandeză

Fundația Romanian Business Leaders
Camera Bilaterală de Comerț România-Slovia
Business Sweden
Camera de Comerț Elveția-România

Membri Asociați

Ambasada Austriei - Secția Comercială
Ambasada Belgiei
Ambasada Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Ambasada Canadei
Ambasada Confederației Elvețiene
Ambasada Regatului Danemarcei
Ambasada Republicii Finlanda
Ambasada Republicii Federale Germania
Ambasada Republicii Elene - Biroul pentru Afaceri Economice și Comerciale
Ambasada Irlandei
Ambasada Republicii Lituania
Ambasada Republicii Polone – Secția de Comerț și Promovarea Investițiilor
Ambasada Spaniei - Biroul Comercial și Economic
Ambasada Suediei
Ambasada Regatului Țărilor de Jos
Ambasada Statelor Unite ale Americii
Ambasada Ungariei

Observatori

Ambasada Republicii Franceze
HR Club
Ambasada Republicii Italiene

▪ **Grupurile de lucru organizate în cadrul Coaliției**

1. Grupul de Lucru pentru Agricultură
2. Meta-Grupul de Lucru pentru Piețe de Capital
3. Meta-Grupul de Lucru pentru Competitivitate și Climat Investițional
4. Grupul de Lucru pentru Educație
5. Grupul de Lucru pentru Energie
6. Grupul de Lucru pentru Fonduri UE și Achiziții Publice
7. Grupul de Lucru pentru Finanțe și Fiscalitate
8. Grupul de Lucru pentru Infrastructură & Transport
9. Grupul de Lucru pentru IT&C
10. Grupul de Lucru pentru IMM-uri

